

Αλαμάνες, Βαλτέτσια

Αλαμάνες, Βαλτέτσια, Δερβενάκι αγκαλιάζω
και ριχτός προσκυνώ
κι όλη εκείνη τη δόξα μεθυσμένος θαυμάζω
και να κλαίω αρχινώ.

Τιμημένα τοπία κι ως της θάλασσας μέρη
και σημεία τρανά
που μ' αγώνων θυσίες και με νίκης τ' αγέρι
τ' όραμά σας πλανά!

Σα σφραγίδες του χρόνου, σαν αχάλαστο μείγμα
μες στη μνήμη μπηχτές
μας βαστάει και ζούμε σ' όποιο νέο μας πλήγμα
σαν κι εκείνα του χτες.

Ω καράβια της φλόγας σε Κανάρηδων χέρια,
στόλοι καματεροί
των Σπετσών και της Ύδρας, που τη λάμψη ως τ' αστέρια
σας την παν οι καιροί!

Των Ψαρών και της Χίου πολυμύθητες ώρες
της σφαγής του χαμού
που ξυπνήσατε πλέρια της Ευρώπης τις χώρες
τη φωνή του θυμού!

Τι να ειπώ, τι να ψάλλω μπρος στα δάκρυα που τρέχουν

σιωπηλά στην ψυχή;

Τέτοιες πράξεις επαίνους δε ζητάν και δε έχουν

μηδέ τέλος ή αρχή.